

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4696.**

Benyújtás dátuma: **2019-02-21 13:25**

Parlex azonosító: **16FTZNAE0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Varju László (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: **"Orbán megint átverte az otthonápolókat? "**

Tisztelt Miniszter Úr!

A kormány az „oszd meg és uralkodj” elvét alkalmazta, amikor hetek és hónapok tiltakozása után végre szóba állt az otthonápolókkal. Megosztotta őket azzal, hogy a gyermeküket ápolóknak januártól megemelte az ápolási díját, azonban a házastársukat, idős beteg szüleiket ápolókat az út szélén hagyta. Megosztotta a gyermekgondozókat is egy decemberben, mindenfajta egyeztetés nélkül meghozott kormányrendelet-módosítással.

Eszerint júliustól egy nyolc kategóriából álló értékelési lista alapján fogják meghatározni a gyermekek otthongondozási díjának (gyod) összegét és a jogosultságot. A nyolc kategóriában összesen maximum 24 pontot szerezhet az ápolásra szoruló, az ápolási díj köréből kiesik az, aki csak 5 pontot ér el. Az érintettek és a szakma véleménye szerint a pontrendszer azért aggályos, mert vannak olyan otthonápolásra szorulóknak (autisták, súlyos epilepsziás betegek, üvegcsont betegségben szenvedők), akik ugyan önállóan öltözködnek, tisztálkodnak, mégis állandó felügyeletre szorulnak. Ők az új rendszer bevezetése után könnyen kieshetnek az ápolási díjazottak köréből. Az érintettek és a szakma ugyancsak aggályosnak tartják, hogy a szükséges szakembergárda rendelkezésre áll-e a csaknem 50 ezer érintett felülvizsgálatára és szakszerű besorolására. Problémának tartják azt is, hogy rendkívül sok a nyilatkozat és a beszerzendő dokumentum, ami plusz terhet ró a családokra.

A rendelkezéssel szembeni említett jogos kritikák elkerülhetők lettek volna, ha a hatalom a döntés előtt tényleges és érdemi egyeztetést folytat az érintett családokkal és a szakmával. Fülöp Attila államtitkár úrnak azonban még érintetteket képviselő civil szervezeteknek arra a levelére sem sikerült válaszolnia, amelyben utólagosan jelezték a kormányrendelettel kapcsolatos aggályaikat és kérték a rendelkezések július elsejének bevezetésének felfüggesztését. Nekem sem sikerült –

keresésem és kérésem ellenére – találkoznom az államtitkár úrral, pedig feltettem volna azokat a kérdéseket, amelyeket most önnek vagyok kénytelen feltenni. Abban a reményben kérdezek, hogy mind az érintettek, mind a szakma a rendelkezésekkel kapcsolatos jogos kételyeikre és aggodalmaikra valamelyest megnyugtató válaszokat kapnak.

1. Milliárdokba kerülő nemzeti álkonzultáció helyett nem kellene-e inkább az érintettekkel és a szakma képviselőivel megállapodni?
2. Hajlandóak-e az érintettek képviselőivel érdemi egyeztetést folytatni?
3. Hajlandóak-e az egyeztetést követően az említett rendeletet módosítani?
4. Nem érzik-e a képmutatás csúcsának, hogy a meghirdetett ún. családok évében a családok egyik legrászorultabb rétegét hagyják az út szélén?

Budapest, 2019. február 21.

Varju László

Demokratikus Koalíció